

Crítiques, entrevistes i presentacions

Les editorials busquen tots els canals possibles per difondre els seus llibres i cada vegada es procura afinar millor a l'hora de decidir a qui es fa arribar un exemplar. «Quan fem la programació de cada trimestre», explica Obiols, «convoquem una reunió dels equips de premsa i els expliquem en què consisteix el llibre, i intentem concretar amb la gent de màrqueting el tipus de lector a qui pot interessar essent molt realistes, molt clars, perquè aquest és un món molt petit en el qual ens coneixem tots i els llibreters agraeixen molt que siguis clar, que els diguis si el llibre pot tenir un perfil molt ampli de lectors o si és una cosa molt especial que va adreçada a uns lectors molt concrets». En aquests moments hi ha 54 persones a la llista de premsa de La Magrana que reben totes les obres de ficció en català que publica l'editorial: Periodistes, crítics o escriptors que poden parlar del llibre als mitjans de comunicació on treballen. Guillem Gisbert, el cantant de Manel, es va encarregar de la campanya de premsa de *Cera*, que va sortir pràcticament a tots els mitjans de comunicació catalans. *Presència* va publicar un fragment de la novel·la acompanyat d'una entrevista a l'autor. Tot i això, l'editora és conscient que tant les crítiques com les entrevistes, fins i tot la possibilitat que l'escriptor sigui entrevistat en programes de televisió com *L'hora del lector*, *Qwerty* o *La ciutat dels llibres*, que s'emetia per TVGirona fins ara fa uns mesos, repercuteixen només en un determinat nombre de lectors, els lletraferits que estan al corrent de les novetats. «Tot això consolida trajectòries», explica Obiols, «fa lectures d'una obra que faciliten que s'escrigui un relat sobre aquest autor i la seva trajectòria, i està molt bé en aquest sentit i de cara a les vendes per als lectors que compren regularment llibres, que són pocs. La realitat del país és aquesta».

Les presentacions a llibreries són una forma d'aparèixer als mitjans, d'apropar el llibre als lectors fidels de l'autor. Els llibreters hi estan molt ben predisposats. *Cera* es presentà a la Llibreria 22 de Girona el 5 de març del 2008. «Poques vegades s'han vist en la presentació d'un llibre», va escriure l'endemà Xavier Castellón a *El Punt*, «lectors tan implicats i bon coneixedors de l'obra presentada. Per això, la presentació de *Cera*, la quarta novel·la de Miquel Pairolí, es va plantejar ahir a la Llibreria 22 com un debat conduït per Guillem Terribas».

A més, la novel·la va merèixer el premi El Setè Cel, de Salt, per unanimitat del jurat format per Vicenç Villatoro, Albert Rossich, Miquel Berga, Guillem Terribas i Iolanda Pineda, alcaldessa de la població. Dotat amb 3.000 euros, aquest premi, que s'atorga a una novel·la ja publicada, també suposa un nou element de divulgació.

Els informes Nielsen permeten a les editorials que hi estan subscrietes fer els seguiments de vendes dels seus llibres pràcticament dia a dia, tot i que en el cas dels llibres en català, segons Obiols, encara s'han de millorar. Per elaborar els informes, Nielsen treballa amb llibreries associades i les vendes es controlen a través del codi de barres del llibre. La dificultat, en el cas del mercat català, rau en el fet que el teixit de llibreries a casa nostra no es basa en grans grups, sinó en una xarxa molt gran de llibreries petites. Això, que d'una banda dificulta la realització d'aquests informes, de l'altra afavoreix i millora l'atenció del llibreter al lector i dona més possibilitats de venda a llibres que no tenen un públic majoritari.

J. Pujadó

tumar l'alumnat a entrar a les llibreries, informatos dels llibres que han de demanar.

El veig venir d'una hora lluny. Porta jaqueta de motorista i el casc penjant del braç, deu fer quart d'ESO i se li veu que no té gaires ganes de llegir per obligació.

—Vinc a buscar el llibre del meu col·le.

—...?

—Sí, espera, ja me'n recordaré... *El segon origen del manuscrit*, d'un tal Pedro.

No hi ha dubte, les novel·les de Pedrolo no fallen mai... Fins i tot tinc l'esperança que amb el *Mecanoscrit del segon origen* aquest

vaiet reconegui que llegir no és tan dolent. S'acosta l'hora de tancar. Estic cansada i tinc ganes d'anar-me'n a casa, però he vist que han entrat contes nous a les estanteries. Amb els llums mig tancats i la quietud de la llibreria buida, m'assec sobre una caixa que no hem tingut temps de buidar i me'n lleixo un parell. És un dels molts plaers que em dóna aquesta feina. Amb un somriure, penso que demà els explicaré a algú.

Bona nit.

Teresa Calabús és llibretera.

Finalment, el que realment ens pressiona per treure llibres és la falta d'espai als prestatges i la falta de diners al banc